

[Litten Hansen.]

man ikke forsøger at skønne over, hvad der er at spare i hospitalsudgifter, når antallet af bronkitispatienter og antallet af bronchitisdødsfald sættes ned.

Det er ligesådan i kapitalens kortsigtede interesse, at spørgsmålene om jordens frugtbarhed og skovenes svigtende produktivitet som følge af svovlforureningen ikke indgår i beregningsgrundlaget, og man går direkte oliemonopolernes ærinde, når man ikke i beregningerne tager hensyn til, at svovlforureningen må forventes at falde mere ved en nedsættelse af indholdet i gasolierne i Danmark, fordi man så må regne med, at en tilsvarende nedsættelse vil ske i de andre lande, hvorfra Danmark modtager en væsentlig del af den svovlforurening, der finder sted her, samt at effekterne af svovlforureningen vil kunne tage til i omfang og alvor — også mere, end hvad der umiddelbart kan forventes, når man blot ser på, hvor mange procent brændselsforbruget kan forventes at stige år for år — fordi man kan frygte, at vi er ved at nå den øvre grænse for, hvor meget forskellige biologiske systemer, og herunder altså også befolkningen, måske kan tåle.

Det er endnu ikke bevist, men videnskabeligt sandsynliggjort, at der i dag dør adskillige mennesker hvert år som følge af den svære svovlforurening. Det er til gengæld bevist, at fiskebestanden i hundredvis af svenske søer er uddød som følge af den med svovl forbundne tiltagende surhed i regnvandet, som Sverige såvel som Danmark er udsat for.

Når vi i dag har så upræcist et billede og så megen uvished om, hvor meget svovlet skader, er det mere et udtryk for, hvad det er, den kapitalistiske stat er interesseret i at bruge sin forskningskapacitet til, end det er udtryk for svovlforureningens begrænsede farlighed. Men den uvished, der hersker, bliver taget ind til kapitalens fordel, og der bliver hele tiden talt om, hvad vi har råd til, og hvad vi ikke har råd til.

Jeg vil spørge på den måde: har vi råd til at lade være? Svovl er en af de alvorligste forureningsfaktorer, måske den værste overhovedet, vi har i dag. Sammen med svævestøv er det med sikkerhed bevist, at den er skadelig for mennesker, idet den fremmer lungesygdomme og især her rammer de i for-

vejen svage, de gamle og børnene. Svovlforureningen bevirker yderligere en mangesidig påvirkning af naturen. Søer bliver gjort ubeboelige for fisk, træers vækst hæmmes, og jordens frugtbarhed forringes på længere sigt. Ofte drejer det sig om ting, der er meget svære at måle og med videnskabelig sikkerhed sætte i forbindelse med svovlforureningen, fordi mange forskellige faktorer er med til at nedbryde livsbetingelserne i vores miljø, men når der er 50 lavarter, der er forsvundet fra Københavns centrum, og der kun er 2 tilbage, så skal man være teknologisk superoptimist for at tro på, at svovl og svovlforurening ikke er en endog særdeles alvorlig trussel.

Miljøministeren har lovet at arbejde videre med spørgsmålet om, hvilken type olie der skal anvendes, og vi håber, at han og det øvrige folketing ikke kun vil anlægge snævre økonomiske betragtninger ved vurderingen af, om der skal tillades 0,8 pct., 0,5 pct. eller måske endog en mindre andel af svovl i gasolien fremover.

VS kan godt stemme for forslaget, fordi det åbner mulighed for en begrænsning af svovlforureningen, men det er kun et lille skridt til problemets løsning. Svovlindholdet i olieprodukterne må og skal sættes yderligere ned, og regeringen bør arbejde for, at de fra EF foreslåede maksimale grænser ikke blot indføres i Danmark, men også i EF-sammenhæng yderligere sættes ned.

VS hverken kan eller vil acceptere de indtil nu foretagne beregninger vedrørende de samfundsmæssige omkostninger. Bortset fra de meget forskellige beregninger, som jeg startede med at tale om, så er det, som miljøstyrelsen ganske rigtigt bemærker, ting, som ikke kan gøres op i kroner og øre.

Miljøministeren (Helge Nielsen):

Må jeg først over for hr. Maigaard komme med den lille korrektion: hr. Maigaard gjorde sig her fra talerstolen skyldig i en fejltagelse, som hr. Maigaard også gjorde det i radioen i et interview, idet han sagde, at det var ministerens beregninger kontra miljøstyrelsens beregninger, der var ude af takt med hinanden. Jeg vil godt understrege, som det også står i betænkningen, at det er miljøstyrelsens beregninger begge gange, der her er tale om, men at man